

Брой 19

септември, 2010 година

**Издава
клуб „Журналистика“
при Общински детски
център за култура и
изкуство – Русе**

Вестникът се разпространява безплатно

Посетете сайта на клуба
<http://ekip101.com>

Родителските забрани – помощник или враг?

Родителите са неизменна част от нашето ежедневие – те ни издържат, даряват ни с обич и подкрепа. Мислят ни най-доброто, опитват се да ни предпазят да нямаме в бъдеще мъки, неблагоприятния, неуспехи...

Но вярвайки че го правят за доброто ни, родителите също и ни забраняват някои така желани от нас неща. Забраняват ни да излизаме до късно, да каним гости къщи, да седим до посред нощ пред компютъра, дори понякога да се срещаме с приятели, които не харесват. Ние, децата им, така и не изпълняваме нарежданията им, защото с тези забрани неща ние се забавляваме най-много. Но те не ни вярват. Всъщност от много пазене ставаш нещастен, а животът ти – еднооб-

разен. А за да не стане така, ние прекратяваме тези забрани. Така освен забавлението да изпитаме и тръпката от страха да не ни хванат. Защото прастара истина е, че забраненият плод е най-сладък.

Един приятел ми каза: „За сериозните работи ги слушай, но за по-незначителните можеш да правиш каквото си решиш.“ Но как да разберем кое е сериозно и кое – не толкова? Винаги ще си мислим „Е, пък какво толкова ще стане...“, а всъщност всичко може да се обърка и наистина да си причиним зло. Затова преди всяко действие трябва да се премисли, но пък ние младите избираме със сърцето си, следваме породиците си импулс. И в мислите ни често става пълна каша, радваме се докато можем, а след това из-

търпяваме едно конско или наказание. И така до следващия път.

Родителите ни често избират вместо нас – за училището, в коя компания да се движим, за облеклото, цялата визия. За да постигнем своето, трябва да ги убеждаваме наистина много, за да нашата гледна точка, а не на право да правим каквото си искаме. Трябва някак си да им втълпим, че и ние знаем кое е добре за нас, че могат да ни имат доверие и че вече сме по-зрели и не сме малки деца. Ще бъде трудно, затова успех!

Марина ИВАНОВА

Юлия Енчева,
директор на ОбДЦКИ:

**„На добър час през
новия творчески сезон!“**

> на стр. 4

На 9 октомври 2010 г. Общинският детски център за култура и изкуство – Русе организира празничен концерт – спектакъл „Опитай с нас“, с който ще открие творчески сезон 2010-2011 година. Събитието е от 18,00 ч. в голямата зала на Доходното здание. Входът е свободен.

Параграф 102

Честит празник, мили приятели!

Дойде 15 септември и заедно с него началото на края! Краят на безгрижните дни без притеснения за уроци и контролни и на магическите летни вечери с любимите хора. Но все пак не унавяйте! Има много приключения, които ще ни се случат и сега, през учебната година, както и много празници. На 22 септември посрещаме Деня на независимостта на България. В 6,08 часа сутринта на 23 септември лятото ни напуска и официално настъпва астрономическата есен.

А на 26 септември е Европейският ден на чуждите езици. Можете да се поинтересувате от някой чужд език и да откриете ново занимание. Огледайте се и ще намерите причина да се усмихнете!

И да не забравим да поздравим нашите учители, посветили се на една от най-хуманните и отговорни професии, с техния професионален празник, който се отбелязва на 5 октомври. На съвременните будители – с любов и признание!

Успешна година!

Честита нова учебна година!

„Тънката“ граница между полезното и каприза

Живеем в забързан и динамичен свят, в свят на напредъка и технологиите. Непрекъснато усъвършенстване на техниката улеснява живота на хората. Но дали не свързваме полезното с прищявките и глезотиите?!

За да бъдеш част от обществото, и най-вече, за да живееш в крак със света около теб, трябва да приемаш новостите. Но много често хората стават „ненаситни“ за новото и винаги се стремят да задоволяват капризите не само на себе си, но и на своите деца. Така например, ако един родител е безотговорен към своята рожа и непрекъснато угажда на прищявките му, то то съвсем сигурно е, че това възпитание (ако въобще може да се нарече така) ще даде своето отражение още от ранна възраст. Не е нужно дори и да се замислим, за да се убедим, че младото ни поколение възприема само повърхностното. И като че ли искайки да навлязат колкото се може по-

бързо в света, който ги заобикаля, децата не виждат полезното. За тях за тях това, на което може да се подражава, е по-достъпно и лесно. А нима това ще е от полза някому!? Как тогава ще продължи развитието на обществото! Не е ли тъжно, че от толкова малки деца получават всичко наготово?!

**Написано
преди
години...**

След време техните интереси ще се свеждат само до въпроси, свързани с модата и спорта, но в никакъв случай не и с актуални и важни проблеми, които се нуждаят от разрешение. Едва ли ще може някой да отрече, че младото ни поколение само се погубва и унищожава. И за да докажа думите си, ще ви посоча само един, но твърде актуален пример. Компютрите навлязоха масово във всекидневието на хората. И в това на

пръв поглед няма нищо лошо. А ако погледнем по-задълбочено и се замислим, ще се уверим, че масовата употреба на компютрите има и своята лоша страна. Лошото е, че всяко второ дете, ненавършило дори и 10 години, прекарва безброй часове пред РС-то. Може и да се запитате кое е лошото тук – детето си учи. Да, учи си, но не важни и полезни неща, а самонаигрички, които обсебват вниманието му.

Е, тогава дали наистина не преминаваме границата със задоволяването на поредния каприз?! Сигурна съм, че на този въпрос всеки ще отговори сам и ще се убеди в смисъла на старата българска поговорка „Каквото посещеш, това ще пожънеш“. И макар написана преди толкова години, нейното послание остава актуално и до днес.

**Юлия СТЕФАНОВА,
в клуб „Журналистика“
до 2006 г.**

101 усмивки

Иванчо кани приятел въщи и казва:
– Имаме си ново куче!
– Хапе ли? – пита го другарчето му.
– Точно това искам да разбера! – отвръща Иванчо.

Оскубана ярка-бройлер се оплаква на друга:

– Уж ни наеха за танц със стриптиз, а ни готвят за компания с консумация.

Туристи в планината гледат как един орел се спуска над пасящото наблизно стадо и отнася една черна овца. Докато обсъждат случката, орелът се връща, носейки бяла овца, и я оставя на мястото на черната.

Шашнати, отиват и питат овчаря какво става.

– А, нищо особено. – отговаря той. – Играем на шах и тоя път орелът е с белите.

Блондинки минават с кола покрай селска местност:

– Виж, какъв красив кон!
– Това не е кон, а свиня!
– Кон е. Свинете нямат рога!

До 101 и обратно...

Настъпва Slow революцията

В епохата на свръхбързите компютри и на новите технологии всичко напредва прекалено бързо. Спешно трябва да забавим темпото, иначе планетата ще се разбие в стената. Такава е философията на движението Slow (бавно), което е на път да се превърне в културна революция, пише Франс прес.

Зародило се преди 20 години около организацията „Слоуфуд“ (с девиз: „Яж добре, правилно и чисто“) на Карло Петрини в Италия, създадена в отговор на нездравословното хранене „Фастфуд“ (бърза храна), днес движението „слоу“ вече има разклонения и разновидности в почти целия свят.

Появиха се т.нар. „слоу“ градове (или как да живееш добре в града), „слоу“ производство (да произвеждаш качествене неща), „слоу“ пари (да инвестираш в местните продукти и в биопродуктите), „слоу“ възпитанието (да отделяш повече време за децата си) или „слоу“ облеклото (дрехи, които са с високо качество и не се изхабяват бързо). Всичко това приканва планетата и отделните индивиди да натиснат спирачките.

В Европа се появиха много трудове, посветени на темата за вредите, нанесени от високата скорост и от забързаното темпо. Германският философ Хартмут Роза стига до извода, че „скоростта, която помогна на света да се модернизира преди два века, сега може би е на път да тласне същия този свят в бездната. Пределите, които може да достигне човек както в индивидуален, така и в екологичен и политически план, са достигнати. Ние не ускоряваме вече темпото, за да подобрим нещата, а за да запазим тяхното настоящо състояние и да гарантираме обществения ред“.

Млади журналисти участват в интересен проект

Както вече ви информирахме, „Не пускай духа от бутилката“ се нарича поредният проект, в който участва клуб „Журналистика“ при ОБДЦКИ – Русе. Проектът се изпълнява от Агенцията за устойчиво развитие на Русе и региона, а се реализира с финансовата подкрепа на Община Русе по тематичен конкурс „Превантивни програми за подрастващи и хора в риск“.

Първото обучение на екипа се проведе на 28 юли т.г. Младите творци от нашия клуб получиха основни презентационни умения, както и знания за това какви са вредите от употребата на алкохол за здравето, за успеха в училище и за успеха сред връстниците им.

За следващото обучение – 17 август т.г., младите ентусиасти от екипа представиха своите презентации по проектната тема, като с помощта на обучителите коментираха и нанесоха корекции.

Припомняме, че целта на проектните дейности е насочена към намаляване на употребата на алкохол от учениците, стимулиране участието на младите хора в превенция на алкохолизма сред техните връстници и привличане на общественото мнение за негативните последи-

ци от пиенето при младите хора. Продължителността на проекта е шест месеца: юни – декември 2010 г., като крайни бенефициенти са учениците от русенските училища.

Младите журналисти от клуба усвоиха основни презентационни умения.

Спортуването като част от нашия заседнал живот

Има много видове спорт, от които човек може да избере поне един, за да се занимава с него. Но дори и да не спортувате, един час ходене дневно също ще ви се отрази добре. Човек трябва да спортува поне 2-3 пъти седмично и ще се чувства бодър дори и на стари години.

Мога да подсказва, мнозина са на едно мнение – че от всички спортове най-полезно е плуването. То развива тялото физически. Ваше е решението как ще тренирате – дали ще се захванете сериозно с плуване или ще ходите за удоволствие. Но, знайте, плуването наистина е един много полезен спорт.

За жалост обаче все повече де-

ца се заравят в компютрите през свободното си време и дори не се и замислят за спортуване. Това е една много тъжна статистика в днешно време. Но компютрите не са най-тревожното – по-страшния са цигарите и алкохолът, особено при децата. Това също е доста стряскащо – че малчуганите (както им казваме подрастващите) вече ги употребяват. Жалко е и че възрастовата граница пада с доста бързи темпове. Дори 9-10 годишни вече употребяват алкохол и цигари. Това не бива да продължава дълго, тези „убийци“ трябва да се заместят със спорта – тогава тийнейджърите няма да изпитват такава голяма нужда да ги ползват.

Защото според мен вече няма да са пристрастени към цигарите и алкохола, а към спорта.

Скъпи връстници, пробвайте да тренирате един единствен спорт, който и да е, този който най-много ви харесва, и ще видите, че ще искате да продължите. Ако пък не ви се занимава сериозно, спортувайте, ако искате и пред блока, в който живеете. Но все пак вие решавате...

Спортът е наистина много важна част от всекидневието ни, а за някои дори от живота. Но все повече от нас я пропускат. Спортувайте и сами ще се убедите колко е приятно това!

Ана-Мария МОЛНАР

Потайности в края на селото

По-голямата част от лятната ваканция прекарах на село. С моите приятелки – Мимето и Ани-то, искахме да направим нещо по-различно и вълнуващо. След дълго мислене се решихме – да отидем в някоя гора с колелетата. Избрахме възможно най-далечната. Плашеше ни фактът, че е ловна горичка и вътре най-вероятно има дивни прасета, чакали и други животни, но Мимето беше бойка и не се страхуваше.

Часът и мястото на тръгване беше уточнен – в 9 часа – от нас. Така и стана. На другия ден тръгнахме на своето Първо приключение. Бяхме си взели вода и храна. Беше предвидено да пристигнем след 1 час, но ние пътувахме малко повече. Хубавото беше, че пътят беше асфалтиран – но всичко хубаво си има край. Последните 500 м пътувахме по черен път, който ставаше все по-тесен и по-тесен. Накрая се спуснахме надолу по стръмен баир, който завършваше с купа сено, в която и трите се забихме. Продължихме още около 100 м. Движихме се през нивите, а това – повярвайте ми, е много трудно изпитание.

Горичката от далеч прилича-

ше на огромен храст, а всъщност беше цяла джунгла. Оставихме си колелетата и тръгнахме да я обикаляме, за да намерим вход. А дали имаше изход?! Намерихме пролука, но много трудно се вървеше и затова Мимето направи тояги от акациев пръчки, с чиято помощ се придвижвахме.

Вътре беше пълен мрак – паяци плетяха паяжини, чуваше се шум от животни. Намерихме пепел – признак, че там някъде има хора. По нас падаше прах и дървесина. Дърветата имаха злокобни изражения и ние трите се опитвахме колкото се може по-бързо да напуснем гората. Лутахме се към 40 минути, докато намерим изход и най-накрая излязохме. Тогава всички се запитахме: А къде са ни колелетата? Добре че Ани-то имаше GPS на телефона си и се ориентирахме. Ето как техниката помага във „филм на ужасите“.

Качихме се и веднага потеглихме по голите полета без да знаем накъде отиваме. Слънцето ни печеше, а ние се „пържехме“. Най-накрая излязохме на главния път и се прибрахме със спомен за цял живот.

Йоана ЮЛИАНОВА

Водопади от природна красота

В моята родина има много красиви места. Част от тях аз съм посетил. Това лято направихме доста интересна екскурзия из околностите на Ловеч, за която ще ви разкажа.

Най-напред отидохме до Крушунските водопади, които са в близост до град Летница. Името на местността произлиза от наименованието на селото, където всъщност се намират водопадите.

Започнахме да се изкачваме по склона. Слънцето се показваше иззад клоните на дърветата. Стигнахме до табела, която показваше пътя за живописната гледка. Тръгвахме по указанието. След известно време видяхме водопадите, водата сякаш скачаше от скалата. През бистрата вода прозираха мъхове. Като се налюбувахме на гледката, продължихме изкачването. Най-горе имаше поляна, на която туристи бяха разположили палатките си. В края на този красив зелен

килим имаше пещера, откъдето извираше водата. Запечатахме гледката в снимки за спомен.

След това продължихме по стар каменист път, който ни отведе до началото на местността. Неусетно стигнахме до Деветашката пещера. Виждаше се река Осъм, над която имаше разрушен мост. Като се обърнахме, видяхме огромния свод на пещерата. По-навътре от него беше входът. Вътре видяхме ста-

лактити и сталагмити. Също в далечината се забелязваха и прилепи – на групи. В другата посока беше другата зала. Ние влязохме по-навътре от другите, защото си осветявахме пътя с прожектори. След това излязохме на открито. Завършихме пътуването си с разходка до Покрития мост и до стария квартал Вароша в Ловеч. След екскурзията, която накратно ви описах, за сетен път се убедих с какви красоти е богато моето Отечество България.

Панайот ЖЕЛЯЗКОВ

101 нови идеи за творчество

Ученически фестивал на извънкласните форми

На 24 юни т.г. за първи път в града се проведе Ученически фестивал на извънкласните форми на дейност, организиран от сдружение „Русенското Рождество“ с финансовата подкрепа на Община Русе. Мотото на festa бе „Борса на идеи“, а негов патрон бе кметът Божидар Йотов. Тази интересна инициатива бе част от проектно предложение, финансирано по програмата за подкрепа на проекти в областта на изкуството и културата на общината.

В борсата на идеи се включиха 30 клуба от 8 училища – СОУ „Христо Ботев“, ПГХБТ, МГ „Баба Тонка“, СОУЕЕ, СОУПНЕ, ПГО „Недка Иван Лазарова“ и др.

Основната цел на този чисто русенски фестивал на извънкласните форми на дейност е да се даде възможност за изява на ученици, членувачи в различни по интереси клубове в училищата. А също и изява и на учители с опит, а и на по-млади с по-иновативни виждания. С проявата бе даден добър пример за съвместно партньорство в името на образованието и на младите хора в нашия град. Програмата на фестивала включваше представяне на различните клубове, секции и други форми за извънкласна дейност чрез презентации, изработени материали, снимки от изяви, рекламни материали, рисунки, постановки и др.

За резултатите от проведения фестивал бе издадена информационна брошура „Извънкласните форми в училище – Борса на идеи“.

Шедьовърът на русенския музей

В стария център на Русе изпъква красивата сграда на Историческия музей, впечатляващ с уникалната си архитектура.

Докато прекречах прага на музея, в ушите ми отекват думите на моята учителка: „В музеея се влиза като в храм – със смирение и благоговение.“

Посрещнаха ни на входа като важни гости. Всяка от залите представя историята на родния край от първите заселници до днес. Не очаквах, че ще ми бъде толкова интересно. Слушайки емоционалния разказ на екскурзоводката, преоткривах един нов свят – докосвах със сърцето си следите от миналото и се чувствах безкрайно щастлива.

Нетърпелива бях да видя и най-ценния експонат на музея – Боровското съкровище, на което е отредено специално място. То блесна пред мен с цялата си изаяност и красота и разказва историята на нашите предци.

Затаих дъх и застанах пред символа на тракийското изкуство като пред светилия. Една красива

отломка от далечното минало прикова погледа ми и провозира въображението ми.

Майсторски ръце са изваяли сребърни съдове, украсени със златни нишки. Ритуалният сервиз за вино, който дарят одрвския цар, Котис за местния гетски владетел Котела, е уникално древнотракийско съкровище, състоящо се от три ритона, каничка ритон и голяма сребърна купа. По съдовете с голяма прецизност са гравирани многобройни сцени, пресъздаващи ритуалите и вярванията на древните траки.

Във въображението ми оживяха различни сцени, но една от тях трайно се настани в съзнанието ми – сватбата на Дионис, бог на плодородието и виното, с красивата дъщеря на критския цар Минос – Ариадна. Принцесата е облечена в богата надиплена дреха, в дясната си ръка държи пояс – знак за прощаването с децеството.

(Съкровището е открито през 1974 г. край Борово. Ритуалният сервиз от пет

сребърни съда е изключителен паметник на културата на траките от IV в. пр. Хр. Култовите сцени и зооморфни форми, изобразяват видимия мит – свещеният разказ на безписмените траки. – бел.ред.)

Трудно откъсвах очи от съкровището, което учудва света с изаяществото си.

Излязох от музея развълнувана и обогатена, защото макар и за час се потопих в един невероятен свят, представен от Русенския исторически музей, превърнал се в център на духовността и още нещо, което всеки сам преоткрива за себе си, докосвайки със сърцето си света на миналото, изваян с много любов от неговите обитатели за бъдещите поколения.

Никоleta ДОЧЕВА,
ОУ „Никола Обретенков“ – Русе

Една страница за изявиите на младите творци от Общински детски център за култура и изкуство-Русе

Успешен нов сезон, русенски таланти!

Общинският детски център за култура и изкуство се утвърди като желано и предпочитано място от децата и младите хора на нашия град. Тук всички – ръководители и техните помощници, допринасят за личностното развитие на даровитите деца. Стимулират ги в стремеж към познанието и интерес към изкуствата и културата. Оттук младите таланти могат да направят своите първи стъпки към европейските и световните сцени, да станат малки посланици на България и на нашия красив град Русе.

Всички, които усъвършенстват дарбите и заложбите си в различни ансамбли, школи, студия, формации, клубове, хорове и групи, израстват като добри професионалисти и като изключителни родолюбци. Доказателство са многото спечелени награди и отличия от национални и международни конкурси и фестивали. На изкуството на нашите деца и младежи се радват и възхищават както русенци, така и жителите и гостите на много български градове, а така също публиката в Испания, Италия, Турция, Франция, Русия, Полша, Унгария, Япония, Индия, Румъния, Македония, Чехия, Словакия и много други страни.

Скъпи деца и младежи, изберете вашето любимо занимание и се включете във формацията, която го развива. Очакват ви срещи с нови приятели и много положителни емоции, а трудът ви също ще бъде възнаграден чрез хубавите думи, казани в русенските медии, чрез благодарните зрители у нас и в чужбина, чрез наградите, които ще получавате.

Обръщам се към всички млади хора и към родителите на по-малките: Елате в нашето голямо и задружно семейство! Тук Ви очакват прекрасни специалисти, а заниманията са безплатни.

Бъдете здрави! На добър час през новия творчески сезон на нашия център, русенски таланти.

Юлия ЕНЧЕВА,
директор на ОБДЦКИ

Пъстра програма в края на летния лагер

Усмивки, вълнение, притеснение от началото. Деца, тичащи из базата на ОБДЦКИ, обзети от сценна треска...

Датата е 30 юли, часът 17 – закриването на детски летен лагер 2010 към центъра. В слънчевия юлски ден се проведе подготвеното с много желание празненство, в което малчуганите показаха пред роднини и приятели нещата, научени в лагера.

В продължение на два месеца деца от пет възрастови групи, до пети клас, са се забавлявали, всеки ден от сутрин до късен следобед. Заедно те са рисували, танцували народни танци, играли навън и с карти, дори изучавали езика есперанто. Но с многото знания малчуганите са срещнали и много приятели и децата от различни русенски училища искрено са се привър-

зали едно към друго. Доказателство за това бяха сълзите в техните очи в края на празненството.

Емоциите и вълнението бяха много, както за тях така и за ръководителката на лагера Ваня Спасова. Със сигурност спомените и забавните моменти от това лято ще останат в сърцата на участниците в лагера завинаги.

Кремена ЦАНЕВА

101 аплодисмента

Съставите от ОБДЦКИ „Русчуклийче“, „Слънце“, „Фламинго“ и Школата за народно пеене участваха в традиционния концерт посветен на Международния ден на възрастните хора – 1 октомври. Денят се чества по решение на Общото събрание на ООН от 14 декември 1990 г. и се отбелязва всяка година с различни инициативи в Русе и населените места от общината.

Формации на ОБДЦКИ се включиха и през лятната ваканция в редица концерти в област Русе. Те участваха със свои изпълнения в Празника на ябълката в с. Екзарх Йосиф, община Борово, Празника на талантливите деца на община Иваново, в тържествени чествания в с. Червена вода, по случай Деня на независимостта на България в град Две могили, в откриванията на новата учебна година в русенски училища.

101 таланта

Лятото на 2010 г., когато голямата част от децата си играеха на воля, едно от ярките звездици на ДВГ „Слънце“ с ръководител Наталия Константинова 7-годишната Габриела Йорданова се явява по конкурси и фестивали, репетира и пак се явява... И спечели нови отличия и приятели. През юни в Бургас се проведе третото издание на Международния детско-юношески фестивал на изкуствата „Радост на брега“, който е включен в програмата за защита и подпомагане на талантливи деца. Габриела се представи на класически инструмент и в поп и джаз пеене, като и в двата раздела завоюва първо място и златни медали. Много е щастлива, защото това е първата ѝ изява с цигулката на конкурс, и то толкова успешна.

Още една първа награда извоюва чаровната Габриела в края на юни – от XI международен конкурс за млади поп и рок изпълнители „Малки звездици“ в курорта „Златни пясъци“. Председател на журито беше Етиен Леви (на снимката заедно с Габриела).

През юли Габриела взе участие в националния детски фестивал „Звезден път“ в Разград под мотото „Детско изкуство за безопасност на движението“. Тя зае второ място при най-малките. Председател на журито беше Петя Буюклиева.

Пак през юли на VIII международен фестивал на младите дарования „Златната рибка“ във Варна чаровната Габриела получи първа награда в първа възрастова група и специалната награда за най-атрактивно изпълнение.

През миналата учебна година Тамбурашкият оркестър с диригент Наталия Константинова и преподаватели по там-

бура Емилия Иванова и Йоланта Димова имаха много изяви на концертния подиум. Едно от участията им бе в Четвъртия международен мандолинен фестивал „Viva tremolo“ в Пазарджик. Русенските изпълнители бяха най-малките и най-атрактивни и получиха грамота, пластика и покана от организаторите за участие и през 2011 г. Те получиха подарък покани за участие в страната му. Освен това признание тамбурашки оркестър „Русе“ при ОБДЦКИ получи и покана за участие в Сърбия отново през идната година.

През лятото не спряха участията и наградите на деца от Школата по изобразителни изкуства. Йоана Тодорова получи диплом и втора награда от Петия международен конкурс по изкуствата за деца в град Куртя де Арджеш, Румъния, а нейния ръководител Адриан Хрисанов бе отличен със специален диплом.

От 29 септември до 3 октомври т.г. формацията за модерен балет „Мираж“ ще участва в Световния шампионат по хип-хоп в Бохум, Германия.

Малките танцьорки за пореден път ще се представят на подобен голям форум, където освен оспорвани състезания имат и много интересни срещи с артисти, приятели и съмишленици от цял свят.

ОБЩИНСКИ ДЕТСКИ ЦЕНТЪР ЗА КУЛТУРА И ИЗКУСТВО – РУСЕ

ПРЕДЛАГА ЗА ТВОРЧЕСКИЯ СЕЗОН 2010/2011 ГОДИНА

21 безплатни форми на обучение на русенските ученици

Детско-девически хор „Дунавски вълни“

диригент Весела Тодорова и корепетитор Милена Рубчева
репетиции – в залата на ул. „Борисова“ №16, партер (на гърба на блока)

Фолклорен ансамбъл „Русчуклийче“

хореограф
Нели Гарвалова-Христова
репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Детско-юношески фолклорен ансамбъл „Зорница“

гл. худ. ръководител Милка Железарова, хореографи Иван Кръстев и Явор Пиргозчиев
репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Фолклорен танцов ансамбъл „Здравец“

гл. худ. ръководител Димитър Донев и хореограф Ива Кръстева-Петкова
репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Школа за музикални инструменти – тамбура, гайда, акордеон

ръководители Светлана Недкова-Петрова, Иван Минчев, Евтим Русков и Анатоли Гавраилов;
репетиции – ОБДЦКИ (до бл. 83) и в бившето кино „Аврора“

Школа за народно пеене

вокален педагог
Светлана Недкова-Петрова
репетиции – в залата на бившето кино „Аврора“

Детска вокална група „Слънце“

диригент Наталия Константинова; репетиции в залата на ул. „Борисова“ №16, партер (на гърба на блока) и на ул. „Мария Луиза“ №19

Тамбурашки оркестър „Русе“

диригент Наталия Константинова, преподаватели по тамбура Емилия Иванова и Йоланта Димова

Студио „Театър“

ръководител Любомир Кънев
репетиции – в ОБДЦКИ, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Детска театрална работилница

ръководител
Ралица Константинова
репетиции – в ОБДЦКИ, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Клуб по спортни танци „Фламинго“

ръководител
Цветомир Панчев
репетиции – в залата
на бившето кино „Аврора“

Клуб по акробатичен рокендрол „Маги“

репетиции – в залата
на ул. „Борисова“ №51

Клуб „Приатели на книгата“

ръководител Ваня Спасова
занимания – по училища

Школа по изобразителни изкуства – живопис, керамика и малка пластика

ръководител
Адриан Хрисанов
занимания – в залата
на ул. „Борисова“ №51

Клуб по народно приложно изкуство и етнография „Непресъхващ извор“

ръководител
Теменужка Донева
художествени работилнички –
по училищата

Клуб „Журналистика“

ръководител
Пламен Атанасов
занимания – в базата
на ул. „Мария Луиза“ №19
(срещу Първо РПУ на МВР)

Школа по пиано

ръководител
Донка Димова
занимания –
в ОБДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Куклена студия

ръководител
Росица Миновска-Деведжиева
занимания – в залата
на ул. „Борисова“ №51

Формация за модерен балет „Мираж“

ръководител Наталия Томова,
помощник-хореограф Росица
Терзийска, репетиции –
в ОБДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Без заплащане е само концертната форма-
ция на балета, а всички начинаещи са към частната балетна школа на г-жа Томова.

Мажоретен състав

ръководители Наталия
Томова и Росица Терзийска
репетиции –
в ОБДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Група по брейк

ръководители Николай
Алексиев и Кирил Христов
репетиции – в ОБДЦКИ,
ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ 9 (до бл. 83)

Фестивали и конкурси, организирани от ОБДЦКИ – Русе всяка година:

- Национален конкурс за деца и младежи – изпълнители на народна музика
- Национален ученически конкурс за литературно творчество и журналистика „Стоян Михайловски“
- Национален ученически театрален фестивал „Климент Михайлов“
- Международен турнир по спортни танци

Информация,
записвания и справки:

Общински детски център за култура и изкуство – Русе, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)
телефони: 082/ 845 734 и 845 471; e-mail: obdcki@abv.bg
Предпечат: Юлиан Нецков